

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α4 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικα : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604551

Fax : 213 1604567

Καλλιθέα, 15.04.2019

Αριθμός Απόφασης: 1222

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α'69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

δ. Της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440/Τ.Β'/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ.1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ 2759/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με αριθμό πρωτ./14.12.2018 ενδικοφανή προσφυγή της ανωνύμου εταιρείας με την επωνυμία με **Α.Φ.Μ.**, που εδρεύει στον, επί της οδού, νομίμως εκπροσωπούμενης από τον, κατά:

1. της με αρ. πρωτ./14-11-2018 απόφασης της αναπληρώτριας Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ Φ.Α.Ε. Πειραιά, με την οποία απερρίφθησαν τα αιτήματα της προσφεύγουσας που αφορούσαν την δηλωθείσα προτίμησή της για την κατά προτεραιότητα εξόφληση των φορολογικών της χρεών,

2. της πράξης συμψηφισμού, με την οποία η Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΠΕΙΡΑΙΑ, διενήργησε τον συμψηφισμό μονομερώς εκδίδοντας τα υπ' αριθ./9-5-2018 ποσού 5.551.394,83 €,/9-5-2018 ποσού 3.000,27 € και/9-5-2018 ποσού 228.300,61 € διπλότυπα είσπραξης και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5.Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΠΕΙΡΑΙΑ .

6.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α4

Επί της με αριθμ. πρωτ./14.12.2018 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με το υπ αρ. πρωτ./14-11-2018 έγγραφο – απάντηση της αναπληρώτριας Προϊσταμένης της Δ .Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά, απερρίφθησαν οι υπ’ αριθ./17-11-2015,/13-7-16,/2-4-2018 και/22-10-18 αιτήσεις της προσφεύγουσας με τις οποίες **αιτήθηκε τον συμψηφισμό**, των απαιτήσεων της κατά του Ελληνικού Δημοσίου και ειδικότερα κατά της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, ύψους **4.701.378,63€ πλέον Φ.Π.Α. που αναγνωρίστηκε ως αποζημίωση βάσει της υπ αρ./14.10.2015 τελεσίδικης απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.**

Η εν λόγω Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων με το υπ’ αριθ./14.03.2018 έγγραφό της προς την Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά προσδιόρισε ως **ημερομηνία συνάντησης των ανταπαιτήσεων την 23.12.2011**, βάσει της οποίας έπρεπε να διενεργηθεί ο συμψηφισμός των απαιτήσεων της προσφεύγουσας κατά του Δημοσίου με τις βεβαιωμένες οφειλές της.

Η προσφεύγουσα, βάσει της υπ’ αρ./2012 Απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, έχει υπαχθεί στην **Διαδικασία Εξυγίανσης**, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 99 του ΠτΚ (Ν.3588/2007), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του Ν. 4013/2011 ΦΕΚ Α 204/15.9.201 1), όπου *«κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πτωχευτική ικανότητα σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του ΠτΚ, το οποίο έχει το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του στην Ελλάδα και βρίσκεται σε παρούσα ή επαπειλούμενη αδυναμία εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων του κατά τρόπο γενικό, δύναται να υπαχθεί στη Διαδικασία Εξυγίανσης που προβλέπεται στο έκτο κεφάλαιο του ΠτΚ με απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου. Η Διαδικασία Εξυγίανσης αποτελεί συλλογική προπτωχευτική Διαδικασία, που αποσκοπεί στη διατήρηση, αξιοποίηση, αναδιάρθρωση και ανόρθωση της επιχείρησης με τη συμφωνία που προβλέπεται στο έκτο κεφάλαιο του ΠτΚ. χωρίς να παραβλάπτεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών».*

Με την ανωτέρω απόφαση, το δικαστήριο απέρριψε τις κύριες παρεμβάσεις του Ελληνικού Δημοσίου και του ΙΚΑ και αποδέχτηκε την αίτηση και τις κύριες παρεμβάσεις πιστωτών με την εκ του νόμου προβλεπόμενη πλειοψηφία.

Η Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΠΕΙΡΑΙΑ, προέβη στο συμψηφισμό της ανωτέρω απαίτησης της προσφεύγουσας με βεβαιωμένες οφειλές της, αρχίζοντας από τις παλαιότερες, κατά το ποσό που ανέρχονταν κατά κεφάλαιο και προσαυξήσεις την 23-12- 2011.

Η προσφεύγουσα, με την υπ’ αριθ./02.04.2018 πρώτη της αίτηση συμψηφισμού, εναρμονίστηκε με την ημερομηνία συνάντησης ανταπαιτήσεων, όπως αυτή προσδιορίστηκε με το έγγρα-

φο/12.01.2018 της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων .

Οι οφειλές οι οποίες συμψηφίστηκαν με το αποδοθέν ποσό, εμφανίζονται στα υπ' αρ., &/9-5-2018 διπλότυπα είσπραξης της ως άνω Δ.Ο.Υ. .

Η προσφεύγουσα με τις υπ' αριθ./17-11-2015,/13-7-16,/2-4-2018 και/22-10-18 αιτήσεις της πρότεινε στην Δ.Ο.Υ Φ.Α.Ε. Πειραιά, βάσει του άρθρου 44. παρ. 2 περ. α' του Ν. 4174/2013 την σειρά εξόφλησης των χρεών της, λόγω του ότι η επιλογή της εξυπηρετούσε το σκοπό της εξυγίανσης, δεδομένου ότι αυτή είναι σε ισχύ και οι δόσεις εξυπηρετούνται κανονικά και η εταιρεία θα μπορούσε να είναι φορολογικά ενήμερη, να λαμβάνει ενημερότητα, να συμμετέχει σε διαγωνισμούς και να διατηρήσει την δραστηριότητά της μέχρι την επιτευξη της πλήρους εξυγίανσής της.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή ζητά την ακύρωση της με αρ. πρωτ./14-11-2018 απόφασης της αναπληρώτριας Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ Φ.Α.Ε. Πειραιά και την απόσβεση των χρεών της σύμφωνα με τις αιτήσεις της.

Επειδή η προσφυγή στρέφεται κατά ρητής απάντησης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά, η οποία παραδεκτώς προσβάλλεται με ενδικοφανή προσφυγή (άρθρο 63 του Ν. 4174/2013) καθώς αφορά συμψηφισμό προς απόσβεση εκατέρωθεν απαιτήσεων βεβαιωμένων και εκκαθαρισμένων και όχι ταμειακή βεβαίωση χρεών (είτε οι οφειλές είναι ληξιπρόθεσμες είτε όχι).

Επειδή σύμφωνα με την υπ' αρ./2012 Απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιά «..... συμφωνία εξυγίανσης δεν είναι αποτέλεσμα δόλου ή άλλης αθέμιτης πράξης ή κακόπιστης συμπεριφοράς της πρώτης αιτούσας εταιρίας, ούτε παραβιάζει διατάξεις αναγκαστικού δικαίου, ιδίως, δε, του δικαίου του ανταγωνισμού, ενώ αντιμετωπίζει τους πιστωτές, οι οποίοι βρίσκονται στην ίδια θέση, με βάση την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης, τυχόν δε αποκλίσεις από την αρχή αυτή δικαιολογούνται από τους εκάστοτε συγκεκριμένους επιχειρηματικούς ή κοινωνικούς λόγους (Βλ. την από Σεπτεμβρίου 2012 έκθεση της εμπειρογνώμονος εταιρίας με την επωνυμία). Κατ' ακολουθία των ανωτέρω και προκειμένου να εξασφαλιστεί η σταθερή επιχειρηματική δραστηριότητα της πρώτης αιτούσας εταιρίας, από την οποία προσφέρεται εργασία σε σαράντα τέσσερα και πλέον άτομα και δεδομένου ότι έχει ήδη επιτευχθεί η κατά τα ανωτέρω συμφωνία εξυγίανσης, το Δικαστήριο τούτο προβλέπει ότι υπάρχουν βάσιμες προσδοκίες επιτυχίας της προτεινόμενης εξυγίανσης, καθώς και ότι το για άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης δεν παραβλάπτει τη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 99 παρ. 2 του ΠτΚ (Βλ. σχετικώς ανωτέρω στην υπ' αριθ. 10 σκέψη της παρούσας απόφασης). Επομένως, ενόψει όλων των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, να απορριφθούν οι κύριες παρεμβάσεις του Ελληνικού Δημοσίου και του ΙΚΑ και να γίνουν εν μέρει δεκτές οι κύριες παρεμβάσεις των εργαζομένων, με την πρόσθετη πρόβλεψη ότι οι ως άνω κυρίως παρεμβάντες μετά την τελεσιδικία των απαιτήσεών τους κατά της αιτούσας θα ικανοποιηθούν όπως και οι λοιποί εργαζόμενοι και σε ποσοστό 100% των επιδικασθεισών απαιτήσεών τους, να διαταχθεί το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης της πρώτης αιτούσας εταιρίας και να επικυρωθεί η ως άνω συμφωνία εξυγίανσης. Ε-

ξαιτίας, δε, της επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης με την παρούσα απόφαση, το αίτημα λήψης προληπτικών μέτρων που περιλαμβάνεται στην υπό κρίση αίτηση, καθίσταται άνευ αντικειμένου (βλ. άρθρο 1 06B παρ. 2 του ΠτΚ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την αίτηση και την πρόσθετη παρέμβαση με τις κύριες παρεμβάσεις.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την κύρια παρέμβαση του Ελληνικού Δημοσίου.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την κύρια παρέμβαση του ΙΚΑ.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση και τις κύριες παρεμβάσεις, όπως αυτές τροποποιήθηκαν, των

ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ τη συμφωνία εξυγίανσης που συνήφθη μεταξύ της πρώτης αιτούσας ανώνυμης εταιρίας και της εκ του νόμου προβλεπόμενης πλειοψηφίας των πιστωτών της, που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας».

Επειδή με το άρθρο 44 του Ν. 4174/2013 - Σειρά εξόφλησης, ορίζεται ότι:

« 1. Οι καταβολές χρηματικών ποσών έναντι συγκεκριμένου φόρου εξοφλούν την υποχρέωση του φορολογούμενου με την ακόλουθη σειρά:

- α) έξοδα είσπραξης,
- β) τόκος επί του φόρου,
- γ) πρόστιμα που σχετίζονται με το φόρο,
- δ) το αρχικό ποσό του φόρου.

2. Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να κατανέμει κάθε καταβολή σε οποιονδήποτε οφειλόμενο φόρο:

α) εάν ο φορολογούμενος δεν υποδείξει κατά το χρόνο της καταβολής σε ποιο συγκεκριμένο φόρο ή φορολογική περίοδο αφορά η πληρωμή, ή

β) εάν η καταβολή πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 48 του Κώδικα.».

Επειδή με το άρθρο 48 του Ν. 4174/2-13 - Αναγκαστική εκτέλεση, ορίζεται ότι:

«1. Εξαιρουμένων των θεμάτων που ρυθμίζονται διαφορετικά από τον παρόντα Κώδικα, η αναγκαστική είσπραξη των φόρων και λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα διενεργείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ν.δ. 356/1974 περί Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων.

2. Η Φορολογική Διοίκηση συμψηφίζει απαιτήσεις από φόρους και λοιπά έσοδα του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα και σε όλη την εν γένει φορολογική και τελωνειακή νομοθεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 83 ΚΕΔΕ. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να συμψηφίζει κάθε άλλη απαίτηση σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο προηγούμενο εδάφιο

3.4.5. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να επιλέγει κατά προτεραιότητα τις προς επιδίωξη της είσπραξης της οφειλής υποθέσεις με βάση κριτήρια ανάλυσης κινδύνου ή εξαιρετικά και με βάση άλλα κριτήρια, τα οποία καθορίζονται από τον Γενικό Γραμματέα και δεν δημοσιοποιούνται. Ο Υπουργός

Οικονομικών δύναται να ζητά, εκ των υστέρων, στοιχεία από τον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων σχετικά με τα κριτήρια του προηγούμενου εδαφίου».

Επειδή με το άρθρο 83 του Ν.356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.) ορίζεται ότι:

«1. Βέβαιη και εκκαθαρισμένη χρηματική απαίτηση του οφειλέτη κατά του Δημοσίου, η οποία αποδεικνύεται με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή δημόσιο έγγραφο, συμψηφίζεται με βεβαιωμένα χρέη αυτού προς το Δημόσιο.

2. Ο συμψηφισμός προτείνεται με δήλωση του οφειλέτη που υποβάλλεται στη Δ.Ο.Υ., η οποία είναι αρμόδια για την είσπραξη του χρέους. Ο συμψηφισμός μπορεί να ενεργείται και αυτεπάγγελτα, με πράξη του προϊσταμένου της ίδιας υπηρεσίας, εφόσον από τα υπάρχοντα στοιχεία αποδεικνύεται η απαίτηση του οφειλέτη. Απαίτηση του Δημοσίου παραγεγραμμένη αντιτάσσεται σε συμψηφισμό για μια τριετία από τη συμπλήρωση της παραγραφής.

Η δήλωση του οφειλέτη για συμψηφισμό της απαίτησης κατά του Δημοσίου ή το έγγραφο του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για αυτεπάγγελτο συμψηφισμό κοινοποιείται στην εκκαθαρίζουσα την απαίτηση υπηρεσία, η οποία υποχρεούται σε άμεση απόδοση του συμψηφισθέντος ποσού.

2α. Δεν επιτρέπεται ο αυτεπάγγελτος συμψηφισμός χρηματικών απαιτήσεων, που επιδικάζονται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 41 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, λόγω διαπίστωσης παραβιάσεων της Σύμβασης αυτής ή των Πρωτοκόλλων της, εξαιρουμένων των απαιτήσεων που επιδικάζονται για την παραπάνω αιτία προς αποκατάσταση υλικής ζημίας.

Όπως η παρ. 2α του άρθρου 83 του Ν.δ. 356/1974 προστέθηκε μετά την παρ. 2 με την παρ. 9α του άρθρου 60 του Ν. 4370/2016 (ΦΕΚ `Α 37/07-03-2016) και σύμφωνα με το άρθρο 73 του ίδιου νόμου ισχύει από 07/03/2016 και μετά.

3. Με τις πιο πάνω προϋποθέσεις επιτρέπεται ο συμψηφισμός απαιτήσεων κατά του Δημοσίου με χρέη προς το Δημόσιο που καταβάλλονται με ταυτόχρονη υποβολή δήλωσης φόρου ή άλλου εσόδου. Η δήλωση συμψηφισμού, που υποβάλλεται μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της δήλωσης που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο, δεν απαλλάσσει τον οφειλέτη από τις συνέπειες της εκπρόθεσμης υποβολής της. 3

4. Με το συμψηφισμό οι αμοιβαίες απαιτήσεις αποσβένονται από την ημερομηνία που συνυπήρξαν και κατά το μέρος που καλύπτονται, με την επιφύλαξη των άρθρων 89 και 94 του Ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α').

5. Αναστολή είτε του νόμιμου τίτλου βεβαίωσης ή είσπραξης είτε της ταμειακής βεβαίωσης είτε των πράξεων διοικητικής εκτέλεσης, από το νόμο ή βάσει απόφασης δικαστηρίου ή διοικητικού οργάνου, δεν εμποδίζει τη διενέργεια του συμψηφισμού.

6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η ειδικότερη διαδικασία, με την τήρηση των οποίων εξαιρούνται από τον αυτεπάγγελτο συμψηφισμό χρηματικές απαιτήσεις του οφειλέτη έναντι του Δημοσίου με βεβαιωμένα αλλά μη ληξιπρόθεσμα χρέη του προς το Δημόσιο.

7. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα».

Επειδή με την υπ' αρ. 2164/2012 απόφαση του ΣτΕ, κρίθηκε ότι: « Σκέψη 8.το δικαίωμα του Δημοσίου να αποφασίζει αυτεπαγγέλτως το συμψηφισμό βεβαιωμένων και εκκαθαρισμένων χρηματικών απαιτήσεων οφειλετών του με βεβαιωμένες από το ίδιο απαιτήσεις του κατ' αυτών, μέχρι το ύψος που αυτές καλύπτονται, καθιερώθηκε ήδη από το έτος 1974 με το άρθρο 83 του ΚΕΔΕ, για λόγους έγκαιρης είσπραξης των δημόσιων εσόδων, οικονομίας χρόνου και δαπάνης, καθώς και αποφυγής των δυσμενών συνεπειών της αφερεγγυότητας των οφειλετών του Δημοσίου. Έκτοτε, και πριν, δηλαδή, αυτό προβλεφθεί ρητά με την επ' ολίγον ισχύουσα διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 83 του ΚΕΔΕ (άρ. 15 παρ. 2 του ν. 3888/2010), αναγνωρίζεται η δυνατότητα αυτεπάγγελτου συμψηφισμού εκ μέρους του Δημοσίου και χρεών οφειλετών του που δεν έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμα κατά την έννοια του ΚΕΔΕ, δηλαδή, χρεών που δεν έχουν βεβαιωθεί ταμειακώς, οπότε και καθίστανται αυτά εισπρακτέα με τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Τούτο διότι με το συμψηφισμό δεν διενεργείται αναγκαστική εκτέλεση προς είσπραξη των απαιτήσεων που απορρέουν από τους οικείους νόμιμους τίτλους, αλλά αποσβένονται οι εκατέρωθεν απαιτήσεις με συνυπολογισμό, που υποκαθιστά την καταβολή των οφειλών. Για το συμψηφισμό αρκεί οι εκατέρωθεν απαιτήσεις να είναι βέβαιες και εκκαθαρισμένες, δηλαδή να μην υπόκεινται σε αμφισβήτηση, και να είναι προσδιορισμένες κατά το ποσό και την αιτία τους, να αποδεικνύονται δε με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις ή δημόσια έγγραφα. (Πρβλ. ΣτΕ 1877/2009 7μ., 2244/2009, 2006/2001, 2864/1996, 1555/1996, 3144/1994, 3490-1/1992, 3169/1992 7μ., 3328-9/1991.)

Δεδομένου δε ότι, κατά τις πάγιες διατάξεις του Αστικού Κώδικα (άρθρο 441), τα αποτελέσματα του συμψηφισμού επέρχονται στο χρόνο συναντήσεως των αμοιβαίων απαιτήσεων, επιτρέπεται η επιβολή του και σε σχέση με τις μη ληξιπρόθεσμες δόσεις βεβαιωμένων ήδη χρεών που έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση και συνιστούν εξ ορισμού βέβαιες και εκκαθαρισμένες απαιτήσεις του Δημοσίου, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι θα συνυπολογιστούν, κατά το συμψηφισμό, οι εκπώσεις που τυχόν δικαιούται ο εκάστοτε οφειλέτης από την πρόωρη εξόφληση του συνόλου της οφειλής του (πρβλ. ΣτΕ 137/1993 7μ.). Η δυνατότητα αυτεπάγγελτου συμψηφισμού και επί μη ληξιπρόθεσμων οφειλών ή μη ληξιπρόθεσμων δόσεων ρυθμισμένων οφειλών, στοιχούσα και προς γενική αρχή για την απόσβεση των ενοχών (βλ. άρθρο 445 ΑΚ), δεν ανατρέπει την εμπιστοσύνη που επέδειξαν οι οφειλέτες του Δημοσίου στη χαριστική προθεσμία που τους χορηγήθηκε για την εξόφληση των οφειλών τους μέσω της τμηματικής καταβολής, διότι, όπως προαναφέρθηκε, ο αυτεπάγγελτος συμψηφισμός δεν απαιτεί την καταβολή χρέους, αλλά μόνο το συνυπολογισμό βέβαιων και εκκαθαρισμένων απαιτήσεων.....».

Επειδή η Δ.Ο.Υ Φ.Α.Ε. Πειραιά αναφέρει στις απόψεις της ότι προχώρησε στον συμψηφισμό των απαιτήσεων της εταιρείας σύμφωνα με την ΠΟΛ 1057/2013 και το με αρ. πρωτ. Δ.ΕΙΣΠΡ.Α-04-2018 έγγραφο της Δ/σης Εισπράξεων (παραπομπή στην ΠΟΛ.).

Επειδή με την ως άνω ΠΟΛ, κοινοποιείται η υπ' αριθ. 149/2010 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. (Ολομέλεια) αναφορικά με τη δυνατότητα συμψηφισμού απαιτήσεων σε βάρος του Δημο-

σίου με οφειλές προς αυτό που έχουν υπαχθεί σε συμφωνία πιστωτών-επιχείρησης κατ' άρθρο 44 ν. 1892/1990, η οποία εκδόθηκε σε απάντηση σχετικού ερωτήματος της Διεύθυνσης Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, με την οποία γνωμοδότησε ότι *η κατά το άρθρο 44 του ν. 1892/1990 συμφωνία πιστωτών-επιχείρησης και ο ποσοτικός περιορισμός χρεών που προκύπτει από αυτή αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο στην υποχρέωση της επιχείρησης να προβεί στην εξόφληση των οφειλών της με καταβολή και δεν μπορεί να επεκταθεί ή να αποκλείσει τη δυνατότητα συμψηφισμού ανταπαίτησης της εν λόγω επιχείρησης προς τις οφειλές αυτές.*

Επισημαίνεται ότι μνεία της εν λόγω γνωμοδότησης έχει ήδη γίνει στην ΠΟΛ 1022/2012 παρ. 6.

Επειδή με το άρθρο 44 παρ. 1 του Ν. 1892/1990 καθορίζονται οι προϋποθέσεις και ο κύκλος των μη συμβληθέντων προσώπων, που δεσμεύονται από τη συμφωνία ρύθμισης ή περιορισμού των χρεών μιας επιχείρησης από αυτές, που υπάγονται στις αναφερόμενες στο άρθρο αυτό περιπτώσεις. Εκ τούτων, έπεται ότι η συνομολογηθείσα ρύθμιση μετά την επικύρωσή της με απόφαση του Εφετείου, δεσμεύει κατ' αρχήν τους πιστωτές, που η ύπαρξή τους προκύπτει από τα βιβλία και τον τελευταίο ισολογισμό, είναι όμως δεσμευτική για το Δημόσιο και τους λοιπούς μη συμβεβλημένους πιστωτές, χωρίς να απαιτείται να περιέχεται σε αυτήν ειδική ρητή μνεία ή ειδική ρύθμιση περί τούτου, διότι η εν λόγω δέσμευση επέρχεται ευθέως εκ του νόμου (ΣτΕ 704/2008, 3155/2005, 336/2003, Α.Π.897/2008 ΔΕΕ 2008/1268, Εφ Αθ 6149/2003 Δ/ΝΗ 2006/251, ΕφΑΘ 10106/1995 ΝοΒ 44, σελ. 841, ΕφΑΘ 153/1994 ΕΛΔ 37, σελ. 407, Αιακόπουλος: Δίκαιο Εξυγίανσης και Εκκαθάρισης Επιχειρήσεων, εκδ. 1994 σελ. 50 επ., Περάκης: Η συμφωνία πιστωτών και επιχείρησης κατά τα άρθρα 44 και 45 ν. 1892/1990 σελ. 19 επ. 75 και 79, πρβλ.όμως και Σ.τ.Ε. 2084/2000 για τους παρακρατούμενους φόρους). Επισημαίνεται ότι το άρθρο 44 δεν προβλέπει διαδικασία εξυγίανσης έστω κι αν η τελευταία μπορεί συμπτωματικά να επιτευχθεί. Πρόκειται για ιδιωτική διαδικασία που καθ' εαυτή αφορά ρύθμιση χρεών και τίποτε άλλο., Πρακτική συνέπεια αυτού είναι, ότι όταν το Εφετείο επικυρώνει τη συμφωνία του άρθρου 44, δεν χρειάζεται να πισθεί ότι η συμφωνία αυτή εξασφαλίζει (ή και βοηθά απλώς) στην εξυγίανση της επιχείρησης. Συνέπεια είναι επίσης ότι αφού μόνο δυνατό περιεχόμενο της συμφωνίας είναι η «ρύθμιση» και ο περιορισμός των χρεών της επιχείρησης, άλλες εξυγιαντικές συμφωνίες, όπως π.χ. αύξηση κεφαλαίου, αναχρηματοδότηση της επιχείρησης από πιστωτή κ.λπ., δεν θα εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 44 και θα δεσμεύουν μόνο τους συμβαλλόμενους (149/2010 Γνωμ. του Ν.Σ.Κ. - Ολομέλεια).

Επειδή σύμφωνα με την υπ' αριθ. 149/2010 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ. , οι διατάξεις του αρθ. 44 του ν. 1892/1990, περιλαμβάνουν επιχειρήσεις οι οποίες **α)** έχουν αναστείλει ή διακόψει τη λειτουργία τους για οικονομικούς λόγους, **β)** είναι σε κατάσταση παύσης των πληρωμών, **γ)** έχουν πτωχεύσει ή έχουν τεθεί υπό τη διοίκηση και τη διαχείριση των πιστωτών ή υπό προσωρινή διαχείριση ή εκκαθάριση οιασδήποτε μορφής, **δ)** το σύνολο των οφειλών τους είναι πενταπλάσιο από το άθροισμα του εταιρικού κεφαλαίου και των εμφανών αποθεματικών τους και παρουσιάζουν έκδηλη αδυναμία πληρωμής των οφειλών τους, στις οποίες δεν περιλαμβάνονται εμπορικές συναλλαγές μη ληξιπρόθεσμες .

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρ. 83 του νδ 356/1974, της ΠΟΛ. 2022/2012 και της ΣτΕ 2164/2012 απόφασης (σκέψη 8), επιτρέπεται ο συμψηφισμός και ληξιπρόθεσμων χρεών (εφόσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εξαίρεσης βάσει της με αρ. ΔΠΕΙΣ ΑΕΞ 30-07-2013 από τον συμψηφισμό με βεβαιωμένα αλλά μη ληξιπρόθεσμα χρέη προς το Δημόσιο.).

Επειδή σύμφωνα με τα ανωτέρω, ο ισχυρισμός της Δ.Ο.Υ. ότι προχώρησε στον συμψηφισμό των απαιτήσεων της εταιρείας σύμφωνα με την ΠΟΛ 1057/2013 και το με αρ. πρωτ. Δ.ΕΙΣΠΡ.Α-04-2018 έγγραφο της Δ/σης Εισπράξεων (παραπομπή στην ΠΟΛ.), είναι αβάσιμος καθώς η υπό κρίση περίπτωση δεν αφορά στο άρθ. 44 του Ν. 1892/1990 αλλά στο άρθρο 99 του Πτωχευτικού Κώδικα, σύμφωνα με την υπ' αρ./2012 Απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιά περί συμφωνίας εξυγίανσης.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθ. 99 του ΠτΚ (Ν. 3588/2007) όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθ. 12 του Ν. 4013/2011, ορίζεται η δυνατότητα υπαγωγής κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου με πτωχευτική ικανότητα στη Διαδικασία Εξυγίανσης, η οποία αποτελεί συλλογική προπτωχευτική Διαδικασία, που αποσκοπεί στη διατήρηση, αξιοποίηση, αναδιάρθρωση και ανόρθωση της επιχείρησης με τη συμφωνία που προβλέπεται στο έκτο κεφάλαιο του ΠτΚ. χωρίς να παραβλάπτεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών.

Επειδή η προσφεύγουσα με τις αιτήσεις της πρότεινε στην Δ.Ο.Υ Φ.Α.Ε. Πειραιά, βάσει του άρθρου 44. παρ. 2 περ. α' του Ν. 4174/2013 την σειρά εξόφλησης των χρεών της, διότι η επιλογή της εξυπηρετούσε το σκοπό της εξυγίανσης, η οποία είναι σε ισχύ και η εταιρεία θα μπορούσε να είναι φορολογικά ενήμερη, να λαμβάνει ενημερότητα, να συμμετέχει σε διαγωνισμούς και να διατηρήσει την δραστηριότητά της μέχρι την επίτευξη της πλήρους εξυγίανσής της.

Επειδή, πρέπει να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της εξυγίανσης της επιχείρησης, που αποτελεί συλλογική προπτωχευτική διαδικασία που αποσκοπεί στην ανόρθωση της επιχείρησης προκειμένου να εξασφαλιστεί η σταθερή επιχειρηματική δραστηριότητα αυτής **και αφού ληφθεί υπόψη ότι δεν θίγεται η ικανοποίηση των απαιτήσεων του δημοσίου**, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας γίνονται δεκτοί.

Αποφασίζουμε

Την αποδοχή της με αριθ. πρωτ./14.12.2018 ενδικοφανούς προσφυγής της ανωνύμου εταιρείας με την επωνυμία με Α.Φ.Μ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ**

**Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.